

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vse čast. p. n. naročnike, ki naročnine še neso ponovili, opominjamo, da to storé, ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Občni zbor šentjakobsko-trnovske podružnice sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Kako se širi zanimanje za to velevažno šolsko družbo, priča nam i dan 8. julija, za kateri je napovedala imenovana podružnica svoje letno zborovanje.

1. Po vspredu bila je v namen in prosep družbe sv. Cirila in Metoda, kakor tudi za vse žive in že umrle podružnične člane ob 9. uri slovesna služba božja v mestnožupni cerkvi sv. Jakoba. Mesto domačega g. župnika, bivačega zdaj v toplicah, služil je presv. daritev podružnični tajnik g. Andrej Karlin, kateremu so asistovali podružnični član-duhovniki. Za ude načelnštva in glavnega vodstva bil je odločen poseben prostor. Zopet smo imeli priliko občudovati prelepo petje itak že slavnoznane pevškega zbora Šentjakobskega. Po sv. maši pa je tajnik glavne družbe, gosp. A. Žlogar, v izbornih besedah pojasnil verni množici, kako naj posnemamo slovanska blagovestnika sv. Cirila in Metoda.

2. Zvečer okrog sedme ure, — udje so se namreč zakasnili radi slabega vremena — otvori prvomestnik gospod dr. Papež na prijaznem Virantovem vrtu občni zbor z lepim pozdravom, v katerem izraža svoje veselje, da se je v klub neprijaznemu vremenu zbralo toliko število izbranega občinstva, kateremu je mar povzdiga domačega šolstva na katoliško-narodni podlagi, ki jedina ustreza zdravim pedagoškiškim načelom. Omenja, da je podružnica Šentjakobsko-Trnovska tudi preteklo leto živahno delovala v postavnem okvirju svojih pravil ter natančno pazila na razvoj šolstva v domači deželi, pa tudi v Avstriji sploh; spominja se mej burnim odobnavanjem pričujočega občinstva najvišjega pokrovitelja in najbolj naklonjenega pospeševalca avstrijskemu šolstvu presvetlega cesarja, ki se bo ravno letos radoval z zvestimi podložniki štiridesetletnice slavne svoje vlade, in radosten naznanja, da kakor se čuje namerava v ta namen glavna družba Ciril-Methodova prirediti slavnostno besedo.

Za tem poroča podružnični tajnik gosp. Andrej Karlin o delovanju podružničnem v preteklem letu. Podružnice Ciril-Methodove, pravi po priliki, nimajo tako samostojnega delokroga, kakor druge družbe, one so le nekake veje na drevesu glavne družbe, na katere človek jeseni gleda, bode li na njih kaj sočnega sadja. In le tedaj, ako bodo vse veje donšale sadu, bomo smeli reči: to je rodovitno, veliko vredno drevo, potem bo družba Ciril-Methodova plodonosno delovala za razvoj versko-narodne šole. Krepke mladike so pogonale uprav preteklo leto iz tega drevesa, zabeležiti nam je mnogo novih podružnic, posebno na Koroškem, kjer so skoro da najpotrebnejše; znamenje, da si družba Ciril-Methodova pridobiva vedno več tal mej našim narodom.

— Posebej opomni gospod tajnik, da je podružnica prva sprožila peticijo za versko-narodno šolo na državni zbor, kar je sklenila tudi glavna družba in za njo večina podružnic Ciril-Methodovih. Iz kronike zadnjega leta omenja, da nam je smrt pobrala odličnega člana, gospoda Milica, ki je s svojimi tiskovinami kazal svojo vmeno za domačo šolo; ostani mu torej mej nami blag spomin. Sklepajoč gospod tajnik v imenu podružnice izraža zahvalo glavnemu vodstvu družbe Ciril-Methodove za njega neumorno, brezplačno in plodonosno delovanje; zahvali se vsem blagim dobrotnikom, ki so po trudoljubnem prizadevanju g. dr. Papeža brezplačno darovali lepe dobitke za večerno današnjo zabavo, kakor tudi slavnemu pevskemu društvu „Slavec“, ki je po svoji navadni prijaznosti s preciznim, lepodonečim petjem zabaval zbrano občinstvo.

Blagajnik podružnični g. And. Kalan poroča na to o denarnem stanju podružničnem; omenja, da sicer ne bo mogel govoriti o visokih številkah, vendar pa se tudi v tekočem letu denarno stanje podružnično smé imenovati ugodno. Dohodkov imela je podružnica: Preostanek preteklega leta 29 gld., 2 ustanovnika uplačala à 10 gld. = 20 gld. 89 letnikov à 1 gld. = 89 gld., darovi raznih podpor-nikov in letnikov 25 gld., večerna zabava donesla je čistega dobička 30 gld. 15 kr., dar od razprodanih knjig: „Einspieler — zlatomašnik“ 11 gld., skupno 204 gld. 15 kr. Od te svote izročil je gosp. blagajnik dne 15. februarja glavne družbe blagajniku g. dr. Vošnjaku 100 gld., torej ostane v blagajnici ob letošnjem občnem zboru 104 gld. 15 kr.,

ki se nemudoma izročé glavni družbi, da jih plodonosno naloži.

Da se število udov ne množi tako zelo, kakor bi bilo želeti in je potreba, je poleg revščine in ogromnih vsestranskih bremen, ki težijo naš narod, posebno ta uzrok, da družba Ciril-Methodova nema svojim udom dati nikakih letnih daril, kakor je većinoma pri drugih družbah v navadi; vendar je pomisliti, da je prelepo darilo uzoroljubnim, plemenitim ljudem sladka zavest, da so tudi oni s svojimi skromnimi darovi pripomogli, da se posebno na obrobji slovenskem naša deca branijo pred ne-nasitljivim žrelom veri in jeziku našemu sovražnega tujca, da se učijo po domače moliti in govoriti, kakor nam v najnovšem času spričuje prelepa veselica, katero je v proslavo 40letnice vladanja presvetlega cesarja priredila vrla ženska podružnica Tržaška, ki naj bi v prosep dobri stvari našla mnogo sester po Slovenskem; saj prva šola otroku je domača hiša in učiteljica v njej — dobra mati. — Zahvaljujoč se vsem preblagim dobrotnikom, posebno vrlim gg. bogoslovcem Ljubljanskim, ki so nekako jedro naši podružnici, za mnoge darove v društvene namene, priporoči v sklepu gosp. blagajnik zbranemu občinstvu podružnico tudi v nadaljno dobrohotno podporo.

K odborovemu poročilu se oglasi g. Dragotin Hribar ter poudarja v daljšem krepkem govoru, kako da se posebno v zadnjih desetletjih vsestranski razvija slovenski narod, kako napreduje v vednosti, kako v umetnosti, kakor nam priča današnji koncert „Glasbene Matice“, pohvalno omenja vrlo napredujočega pevškega društva „Slavec“ ter izraža željo, da bi tudi na tem polji prišel slednjič naš narod do domače šole in zato vsem, posebno pa odboru podružnice Ciril-Methodove in nje vrlemu načelniku dr. Papežu v imenu udov izrazi svojo globoko zahvalo, ker so se resno trudili, kakor se razvidi iz poročil gospodov tajnika in blagajnika, tudi po svoje pripomoči, da se vedno bolj bližamo temu namenu in zato predlaga, da se sedanje načelnštvo zopet izvoli za prihodnje leto „per acclamationem“, čemur pritrdijo udje soglasno.

Pri občnem zboru glavne družbe zastopali bodo podružnico gg. Anton Žlogar, A. Kalan in Iv. Verbič.

Po kratki, veseli domači zabavi razide se ob-

LISTEK.

Slike kazaške.

Na kazaških mogilah.

Češki napisal E. Jelinek, poslovenil Podvidovski.

Na Ukrajini je teško dati mrtvecem pokoj. Stepe in rodovitne ravnine obsajene s tisočeriimi vzvišeninami krasnih mogil in kurganov, same silijo človeka v greh. Postavi se na Ukrajini kamorkoli in skoro povsod stopajo pred tvoj pogled skrivnostni kupci. V teh od vekov nemih naročjih trohni slovo resnice o življenju najdavnejših prednikov tvojih.

Odoleti vabilom, tu tako zelo nakopičenim, teško je, a preiskovalcem praveka popolnem nemožno! Starinoslovec in kurgan sta dva dela jedne celote. Kaj je starinoslovec brez kurgana in kurgan brez starinoslovca? Uzor polovičnosti! Nikakor ni smeti pozabiti, da je nekoliko vrst starinoslovcev, vendar trdim, da poslednjega mesta ne zavzamejo ti, kateri se pečajo jedino z razkopavanjem in preiskavanjem mogil in kurganov. Te pa treba raz-

deliti zopet na nekoliko vrst, osobito na prave učejake, kateri o svojem kopanju izdajajo debele knjige, in pa na ohotnike, kateri tudi strastno razkopavajo kurgane in mogile in se utapljajo z veseljem v stari vek, toda debelih knjig o tem ne izdajajo. Obeh vrst je na Ruskem, osobito na Ukrajini velika množica.

Jaz pripadam nekako k tej drugej skupini starinoslovcev. Za lepo pepelnico iz slovanske zemlje storil bi Bog ve kaj. Sicer pa je sam Vladimir Vasilevič priznal, da spadam v to vrsto (o njem nižje več povem) in jaz sem na to ponosen. Pripadam namreč tudi k tem, o kojih je Vladimir Vasilevič blagovoljno rekel: „Kaj velja, nekateri bi rad pepelnico, ini plesalko... mi raji pepelnice...“

In to je bil znamenit mož ta Vladimir Vasilevič! Bil je izslužen profesor, član arheološkega društva v Moskvi in preiskovalec slovanskih starozitnosti. Niti žene, niti otrok ni imel, a imel je kurgane, mogile in pepelnice. Ni imel morda niti prijateljev, a pečal se je z ljudmi, kateri so bili prijatelji pepelnicam, kurganom in mogilam. To mu je zadostovalo. Vladimir Vasilevič je bil poleg tega

vsega tudi Mulorus, trd Ukrajinec, a akopram je govoril velikoruski, glasil se je maloruski h mesto velikoruskega g povsod razločno. Da bi bil živel pred tisoč leti, gotovo bi ležal i sam v jednom od teh kurganov, katere tako vroče ljubi. Koliko radost bi imel vsled tega...

Z dobrim Vladimirom Vasilevičem sem se seznanil na svojem potovanju po Ukrajini. To je bilo baš za časa, ko se je pripravljal na neko neizmerno zanimivo izpravo h kurganom v Zamostskem okraji. Spoznavši iz mojega govorjenja, da tudi mene zanima pravek (dražil sem preiskovalca praveka z milimi vprašanji iz starinoslovstva), ponudil mi je, naj se udeležim kopanja mogil ali kurganov, na kar se je baš še z dvema inima gospodoma pripravljaj. Pogledati v naročje ukrajinskega kurgana — kaj bi moglo biti za-me vabljivejše? Odpreti grob in glegati v njem nedotaknene kosti Praslovana ali pepelnice! Vse ostale svetne krasote dal bi rad za to.

Vsprejel sem torej z največjo hvaležnostjo laskavo ponudbo in se pridružil učeni izpravi.

Preskrbljeni za tri dni z največjo, ali ob jednem z najpotrebnejšo prozo in oboroženi z nekoliko

činstvo zadovoljno, ker je preživel večer, kjer se je na občno radost skladno družilo „koristno s prijetnim.“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 11. julija.

Naučni minister nameraval je potovati na Češko. Kakor pa novejši češki listi zagotavljajo, si je premislil. Najbrž se boji kacic demonstracij, ker se je z raznimi svojimi naredbami gotovo ni pridobil simpatij češkega prebivalstva.

Škodljivo žganje razširjeno je posebno v sosednji **Koroški**. Deželna vlada je sedaj dala napraviti statistiko žganj na Koroškem za 1887. V tej knjižuri, ki je ravno prišla na svetlo, najdete obširne podatke, koliko se popije žganja in koliko se od te pijače plača državnega, deželnega in občinskega davka. Nadalje so v tej knjigi primere z drugimi deželami, število žganjarj. Pa tudi to se razvidi iz pridejanih razkazov, kak upliv ima žganje na narodno-gospodarske in zdravstvene odnose. Na glavo so použili 19.53 litrov štiridesetodstotnega žganja na leto. Ker pa polovica prebivalstva žganja ne pije, ga pride na glavo 39.06 litrov. Na Koroškem pride na glavo več nego dvakrat toliko žganja, nego ga pride na glavo v vsem cesarstvu. Samo Danci prekose v žganje pitji Korošce. Na Koroškem je 1574 moških in 416 žensk, ki so vsak dan od žganja pijani; 1.19% smrtnih slučajev je pripisovati preobilnemu uživanju žganja 435 posestnikov se je zaradi žganj pitja zadolžilo, 77 pa popolnem vse napravilo. Mej 46 osobami, ki so se same umorile ali poskušale se same umoriti, je 18 žganjarskih pijancev, 28 žganjarskih pijancev se je smrtno ponesrečilo. V blaznici je 45 (to je 15%) osob, ki so zblaznele vsled žganj pitja. Deset odstotkov zločincev so žganj pitje. Število za vojaščino sposobnih se je jako zmanjšalo. V onih krajih, kjer pijo mošt, se žganj pitje še ni tako ukoreninilo.

Vnanje države.

Po raznih listih, zlasti angleških in nemških se je poslednji čas trdilo, da je Rusija velelastim naznanila nove predloge za rešitev **bolgarskega** vprašanja. Po teh poročilih Rusija ne ugovarja več Koburžanovej izvolitvi, temveč samo hoče, da bode kak Rus zopet bolgarski vojni minister. Ruski listi pa vsi temu odločno oporekajo, posebno oficijozni. Bolgarska vladna stranka bi s tako rešitvijo bolgarskega vprašanja ne bila zadovoljna. Če Rusi dobe vojsko v roko, bi lahko delali v Bolgariji, kar bi hoteli, in bi tudi tako vsakčas lahko pognali Koburžana.

Nemški cesar odpotuje v **Rusijo** le z majhnim spremstvom. V Peterburgu ne bode ob njegovem prihodu nobenih slavnostij z ozirom na žalovanje po pokojnem cesarju Frideriku. To posebno ugaja carju, ki ni prijatelj sijajnih slavnostij.

Francoska zbornica je po dolgej debati vendar dognala zakon o zavarovanju delavcev. Pri drugem branji je zavrgla vse svoje sklepe prvega branja. Glavne določbe zakona, kakor je sklenen v drugem branji, so: Pri nevarnih obrtnih podjetjih so zavezani delodajatelji dati odškodovanje delavcu, naj se je že poškodoval kakor koli. Če ne more več delati, ima delavec pravico do pokojnine, ki znaša vsaj tretjino njegovega zaslužka. Če umrje vsled poškodovanja, ima delodajatelj plačati pogreb in udova dobi penzije 20%, otroci pa po njih številu od 15 do 40% možnega zaslužka. S tem zakonom neso zadovoljni niti delavci niti tovarnarji. Ker monarhistom in oportunistom ne ugaja zakon, ga bode senat najbrž zavrgel in vse delo bode za stonj. Občinstvo se za to zadevo ni dosti brigalo. Časniki so jo jedva omenili. Sploh se francoski listi sedaj malo brigajo za narodnogospodarska in socialna vprašanja. Javno pozornost obračajo nase le Boulangerjeva in monarhistična rovanja — Derouleda

se je v pismu Boulangerju zahvalil, za podporo pri volitvah. V tem pismu pravi, da je le upliv vnanje politike pripisovati, da on ni voljen. Ta poraz pa ne bode škodoval Boulangerjevi pravični stvari. Seveda Boulangerjevi bi radi na vsak način oprali ta svoj neuspeh in torej mora biti kriva še vnanja politika. Volilci v Charentu so pa javljali tako trezno presojevali, da bi bili mislili, če Derouleda volimo, se bodo odnošali z Nemčijo shujšali. Uzroki porazu so pač drugi.

Italijanska vlada predložila je zbornici predlogo, v kateri zahteva 6 milijonov lir kredita, zgradi novo poslopje za parlament. — Italijani hočejo okupacijo Masave premeniti v aneksijo, da bi kedaj kaka druga evropska velelast ne prisvojila tega kraja, ki ima kolikor toliko pomena za evropsko trgovino.

Tribuna objavila je pismo neke visoke osebe, ki je v prijateljstvu s pokojnim **nemškim** cesarjem Friderikom. V tem pismu se trdi, da je cesar presrečno želel, da se njegova hči omoži z Aleksandrom Battenberškim, katerega bi bil potem imenoval namestnikom Alzacije in Lorene. Tema dvema deželama bili bi dali obširno avtonomijo, da bi bilo prebivalstvo zadovoljno in ne želelo zopet združiti se s Francijo. Francozi bi potem s časom tudi pustili misel, da bi še kedaj zavojevali ti deželi. Dobri odnošaji mej obema državama bi se zboljšali.

Saksonski kralj in kraljica odpotovala sta v Kodanj, kjer so je kaj prijazno vsprejeli. Na kolodvoru so ja pričakovali kraljeva rodbina, ministri, nemški, ruski in ameriški poslaniki, načelniki civilnih oblastev. Kakor se domneva ima to potovanje velik političen pomen. Danski kralj je po svojih zvezah jako uplivna oseba v evropski politiki.

V **angleške** spodnji zbornici je predlagal poslanec Fenwick, ki je bil nekaj priprost rudniški delavec, da bi se poslancem dajale dnevnice. Svoj predlog je utemeljeval s tem, da se sedaj noben okraj ne more voliti v parlament delavca, ker bi v Londonu živeti ne mogel. Več liberalnih govornikov, mej njimi Gladstone, so toplo zagovarjali predlog. Vodja liberalcev je trdil, da bi navzočnost delavcev v parlamentu bila največje vrednosti za državo. Vlada je pa pobijala ta predlog z budgetarnega stališča. Prejšnje čase so v Angliji sami okraji plačevali zastopnike, a se je ta navada morala opustiti, ker so mnogi okraji rajši bili brez zastopnika, negobi bili plačevali. Dijete poslancem bi pa preveč obremenile državni zaklad. Fenwickov predlog je bil zavrnjen s 192 proti 135 glasom.

Dopisi.

Z Dunaja 7. julija. (Iz dijaških krogov).

Mrtva sezona — zato menda, gospod urednik, ne čitamo z Dunaja že toliko časa nobenega dopisa, in ako hočem jaz pisati iz dijaških krogov, moram se požuriti; kajti kmalu bomo tudi mi, kolikor nas je še tu vstrajalo, otreli velikomestni prah in se vrnili k svojim dragim. Univerza prazni se dan za dnem, v kavarni se seveda že zdavnej ni treba več boriti za prostor, za časnike se menda tudi kmalu ne bo treba in tudi čitalnica akad. društva „Slovenija“ ima že le redke obiskovalce. Ker pa prav o „Sloveniji“ zadnji čas nismo ničesar čitali, dovolite, gospod urednik, da Vam pošiljam nekoliko beležk, če tudi deloma post festum.

O izletu Slovenjinem v Heiligenkreuz, kojega so se udeležili Slovenijani in drugi tukajšnji Slovenci prav mnogobrojno, ne bom pisal; usodil se pa bom nekoliko dalje pomuditi pri zabavnem večeru, kojega je bila priredila „Slovenija“ pretečeni mesec na čast svojemu častnemu članu gospodu

Janu Jiřiku. To ime, dragi čitatelj, če tudi bivaš daleč od nas v milej domovini, Ti gotovo ni neznan, če se le kolikaj zanimaš za nas. Saj si je čital skoro na vseh vsopredih slavnostim, koje je prirejalo akad. društvo „Slovenija“, in jednako v dotičnih dopisih. G. Jan Jiřik deloval je neumorno od postanka našega društva t. j. od leta 1869 torej skozi lepo vrsto let kot pevovodja „Slovenije“, njemu se imamo zahvaljevati, da je vedno slovel naš pevski zbor radi izbornega petja, njemu, da si je to hvalo ohranil.

G. Jiřik daroval je z veseljem svoj skromno odmerjeni prosti čas — pomisliti je treba, da je c. kr. uradnik, pevovodjin namestnik v „Slovanskem pevskem društvu“, član več družih pevskih društev, da ima svojo rodbino — da je vežbal Slovenije pevce, in njegovo obširno znanje v muzikalni stroki jamčilo je vedno ugodne vspehe. Akad. društvo „Slovenija“ hotelo mu je pokazati svojo hvaležnost s tem, da ga je imenovalo o priliki dvajsetletnice njegovega delovanja v društvu svojim častnim pevovodjo ter mu priredilo krasen zabaven večer.

Da, reči smem, sicer bolj intimen, a krasen večer. Društven zbor pel je pod vodstvom cand. jur. g. Bobinca zборе: „Zvezna“, „Pobratimija“, „V ljubem si ostala kraj“ in „Fantovanje po Kranjskem (venček narodnih pesem.)“ s posebno preciznostjo, in jednako izborna sta se glasila četverospava „Mrak“ in „Slovo od lastovke“. Slavni tamburaški zbor hrvatskega akad. društva „Zvonimir“, ki uživa mej tukajšnjimi Slovani najgorkejšo simpatije, in ki je tudi ta večer blagoizvolil sodelovati, bil je posebno produktiven. Po vsakej pevski točki svirali so nam gg. tamburaši pod vodstvom drda. med. g. Brlića na svojih pristno narodnih godalih; slišali smo hrvaške, srbske, slovenske, češke, ruske narodne pesni in ko smo slednjič začuli vseslovansko „Naprej“ dvignila se je vsa dvorana ter s sviranjem združila naudušeno petje. Občinstvo odlikovalo je vrle tamburaše z obilnim odobravanjem, in veseli smo bili, da smo mogli slišati večino točk dvakrat. Mej posameznimi muzikalnimi in pevskimi komadi vršile so se naudušene napitnice, kojih vsakej je sledila zopet primerna pesen.

Večer otvoril je bil seveda predsednik „Slovenije“ gosp. Bleiweis vitez Trsteniški z iskrenim pozdravom do došlih udov in gostov, prečital došle dopise in telegrame, poudarjal v daljšem govoru zasluge slavljenceve in napil g. Jiřiku. Od družih napitnic omenim naj le nekatere; Slovenijan g. Milčinski nazdravljaj je bratskemu društvu „Zvonimiru“ in njegovemu tamburaškemu zboru; podpredsednik „Zvonimira“ g. Paleček „Sloveniji“; g. Schweitzer češkemu akademickemu spolku, član tega društva g. Foerster „Sloveniji“; drd. Gregorčič spominja se lanskega pohoda Čehov, temu v Avstriji najmočnejšemu slovanskemu narodu. Dalje so napivali g. Jiřik „Sloveniji“, g. Jereb Jiřiku, drd. Brlić gospodu Bouchalu, dr. Kozic svoje hrvatske domovini itd. Od odličnejših gostov, ki so nas, oziroma g. slavljence, bili počastili s svojim pohodom naj imenujem predsednika slovanskega pevškega društva g. Bouchala, pevovodjo istega društva g. Buchto, dr. Flanderko, šolskega vodjo g. Kalandro,

 Dalje v prilogi.

motikami, lopatami in inimi k arheološkemu preiskavanju potrebnimi rečmi, šli smo krasnega spomladanskega jutra iz manj krasnega ukrajinskega mesta, prenapolnjenega z židovskim življenjem — h kurganom. Peljali smo se na dveh vozeh; mi „gospoda“ na prvem vozu, a služabništvo iz krvi kazaške na drugem.

Vreme nam je ugajalo neizmerno in Vladimir Vasilevič je bil neizrekljivo srečen. Štirinajst dni že ni šel dež, tla so bila za kopanje baš najugodnejša. Streljanje zajcev, lov zveri, lovljenje rib — vse ima svoj čas. Tudi iskanje pepelnice ima svoj čas, — naš čas je bil najboljši.

Stoprv opoludne dospeli smo v vas, v kateri nam je bilo urediti poglavitno stanovanje. Ne daleč od tod nabajali so se baje omenjeni kurgani. Niti o pokrajini, katero smo prehodili, niti o vasi, v kateri smo se ustavili, ne treba več razpravljati. Zdelo se mi je, kakor da bi to ne bilo niti v Ukrajini. Tu ni bilo ne stepe, katera tako mogočno upliva na utopljene misli, ne jezera, ne z goščave opetrestre krajine, kar se tako pogosto kaže v tej milej, poetičnej deželi. Bil je to neprijazen kos

zemlje, kateri je imel malo družnega z ostalo Ukrajino. To ni bilo baš bivališče krasnih Rusalek. Tudi vas ni bila za kaj. Ubožna, siromaška: ni imela cerkve, zvonovi v njej neso peli in teh nekoliko Kazakov in Kazaček v njej bivajočih, — kdo ve, kaki so... O vrtu pred kočo niti sledu. Ko bi imela ta vas imovitejša in veselejše lice, rekel bi, da je to prej ko ne velikoruska vas.

Ali to nas ni oviralo! Odpočivši si v koči županovej, šli smo h kurganom, za sedaj le pogledati. Raztreseni so bili kako četrte ure peš pota od vasi proti vzhodu za nizkim brdom. Došli smo tja peš. Neutrudljivi Vladimir Vasilevič je bil tem čileji, čim bolj se je bližal kurganom. Dospevši na brdo in razgledavši se po že skoro popolnem stepnatej krajini, opazil je prvi izmej nas zaželjene kupe. Zaplesal je!

In bilo je za kaj zaplesati. Lepo, rečem dragoceno mogilno počivališče, broječe dvanajst manjših mogil in jedno veliko nad ostalimi gospodujočo, razprostiralo se je pred našimi očmi.

To bode nekaj!

Obšli smo nekolikrat mogile, pri čemer iz-

kušeni Vladimir Vasilevič ni opustil javljati svojega mnenja, da bi bili drugi dan pri polnih silah, vrnili smo se na to v vas. Z vzhodom solčnim imeli so se mrtvi kurgani premeniti v malo mravljišče. Še ta večer je najel naš častni vodnik nekoliko Kazakov, katerim jo imelo biti poverjeno razkopavanje vrhovnih plastij skrivnostnih grobov.

Zvečer pa smo imeli učeno predavanje, „kako je kopati kurgane, da bi veda iz tega imela prospeh, a ne škodo“. Trajalo je dolgo, bavilo se je osobito in pritrjevalo temu, kar sem pred tem čital v praktičnih navodih v iskanje predhistoričnih spomenikov v arheoloških razpravah in primerkih Krakovskega učenjaka A. H. Kirkova. Zdelo se je, kakor da bi Vladimir Vasilevič hodil h Kirkovu v šolo — tako sta se ujemala v svojih nazorih. Ako sedaj še povem, da smo ta večer izpili tudi sila mnogo čaja, povedal sem skoro vse, kar o tem dnevu svojega življenja povedati morem. Dodavam je radi popolnosti, da se mi je po noči sanjalo o pepelnicah. Inače niti biti ni moglo.

(Dalje prih.)

dr. Koziča, dr. Linardića in prof. Šubica. Zastopana so bila društva: „Zvonimir“, češki „akademický spolek“, „slovansko pevsko društvo“, „slovenski klub“ in rudarski akademiki v Ljubnem po gosp. Pirnatu.

Seveda so bili vsi z navdušenjem pozdravljeni, a najbolj bi nas bilo veselilo, da bi bil v naši sredi tudi dopisovalec „Izvestij slovanskago blagotvornega občestva“; žalibog, da dotični gospod gotovo nema prilike priti v naše kroge; ako bi mu bila dana ta prilika, bi gotovo naše slovanske mišljenje ne bil slikal vsemu slovanskemu svetu, v prvi vrsti narodu ruskemu, v takej luči, kakor je to storil v 3. letošnji številki: omenjenih „Izvestij“; in ako bo kedaj to utegnil, moral se bo osvedočiti, kako krivico nam je storil v omenjenem dopisu.

Petek 6. t. m. sešli smo se skoro polnočtevilo pri Lothringerji. Slovenija hotela je namreč počastiti z zabavnim večerom svojega dolgoletnega bivšega člana in predsednika g. drda. sedaj dra. Dragotina Trillerja o priliki njegove promocije. Večer otvoril je g. Bleiweis, spominjal se zaslug današnje slavljence za „Slovenijo“ v prvi vrsti se moramo njemu zahvaljevati, da imamo z brati Hrvati skupno čitalnico — in mu napil kot vrlemu narodnjaku. V sledečem svojem govoru rekel je dr. Triller, da je on kot velikošolec vedno deloval za „Slovenijo“ v ožjem pomenu besede, ker je to sveta dolžnost vsacega tukajšnjega velikošolca, da skrbi za prospeh našega duševnega ognjišča; da bo tudi dalje žrtvoval svoje moči „Sloveniji“ v širšem pomenu in da se je baš radi tega naselil na Štajerskem, ker mu je tu dana prilika uspešneje delovati za blagor domovine. Gosp. Freuensfeld je poudarjal zasluge, koje si je že stekel dr. Triller za kratkega svojega bivanja na Štajerskem; najlepši sad je pa ustanovitev družnice družbe sv. Cirila in Metoda v Ormoži. Vršilo se je mnogo napitnic, pevec ni bilo treba prositi, in naš zabavnemu delu večerov kmalu obligaten predsednik g. Milčinski ni štedil s svojim humorjem. Od slavljenčevih prijateljev bili so prisotni kot gostje mej drugimi gg. drd. Brlić, Jereb, Freuensfeld, dr. Globočnik Prevec, drd. Pukl in Čeh Štantejsky. V poznej uri zapustili smo lokal, v kojem smo se bili zbrali letos zadnjič.

Iz Boštanj pri Sevnici 2. julija. [Izv. dop.] Vsi narodi mogočne Avstrije tekmujejo mej seboj, kako da bi štiridesetletnico vladanja presvetlega vladarja primerno proslavljali. Tudi naša občina neče v tem oziru zaostati. Sestavil se je že odbor, čegar nalog bode dan in način slovesnosti določiti. Visokorodni gospod grof Kottulinsky, posestnik graščine Boštanske je blagovolil podariti ondotnemu nadučitelju večjo vsoto v ta namen, da se uporabi za praznovanje svečanosti.

Čas in vsopred slavnosti določi in priobči se pozneje.

Pri tej priliki bodi še omenjeno, da se je ustanovilo v prijaznem trgu Sevnici društvo za olepšavo kraja. V odbor so bili voljeni gg. Medic (načelnik), Smrekar in Kunstič. Imena teh gospodov so nam porok, da bode Sevnica imela mnogo koristij od omenjenega društva. Naj bi tudi druga mesteca in trgi naše ožje domovine taka društva ustanovila!

Veliki koncert „Glasbene Matice“

dne 8. julija 1888.

Als ein selbstständiger Faktor sind während der letzten 15 bis 20 Jahre die Slaven in die Reihe der in der Musik schöpferisch sich hervorthuenden Nationen Europas eingetreten. — Ihre Rührigkeit und Productionsfähigkeit hat sich gleichwie in anderen Geistesgebieten so auch in der Tonkunst in einem solchen Grade gesteigert, und einen so ausgesprochen nationalen Typus hervorgekehrt, dass die slavischen Tonkünstler, bei einer Ueberschau der Musiker der Gegenwart, fortan nicht mehr zu ignoriren sind.

„Illustrierte Musikgeschichte“ von Emil Naumann. Stuttgart 1885. Stran 1099.

Že več dni pred koncertom bilo je v našem glavnem mestu in tudi po deželi veliko zanimanje za to izredno produkcijo, povpraševalo in govorilo se je o tem in onem umetniku, nekateri skopuhi jezili so se nad visokimi cenami, drugim zopet ni bilo prav, da je koncert dopoldne itd., pa vse to je bilo dobro znamenje. Videlo se je, da se naši ljudje zanimajo za stvar No, prišel je dan 8. julija in kose je bližala 11. ura, drdrali se voz za vozom,

vreli so tudi peš od vseh strani mesta v deželno reduto in mnogo jih je prišlo iz daljnih krajev po slušati domače slovanske umetnike in mogočni pevski zbor. — Dvorana bila je že pred 11. uro natlačena polna občinstva, na galeriji in v predsobah stalo je nad 200 pevk in pevcev, na odru pa čakalo kacic 40 mož vojaške godbe. S svojo navzočnostjo so počastili koncert gospod c. kr. deželni predsednik baron Winkler in drugi vojaški in civilni dostojanstveniki, mnogo gospodov častnikov, uradnikov, mnogo odličnih meščanov itd., zlasti pa velik broj nežnega spola.

Vse je kazalo nekako slavnostno lice in čutilo se je, da se pričakuje nekaj posebnega, izrednega. Tako je tudi bilo.

Anton Dvořakova rapsodija šte. 6 je krasno delo slovečega češkega skladatelja, katerega čislajo povsodi, koder se goji klasična muzika. Ant. Dvořak se je rodil 1841 v Kralupu na Češkem, on je eden najboljših skladateljev moderne šole in že ranjki Fran Liszt je zelo čislal njegove kompozicije. Njegove simfonične skladbe za orkester so originalne in pikantno izumljenje in so njegove simfonije, slovanske rapsodije za orkester, serenada za piskalne instrumente, elegija „dumka“ za glasovir, „zvuki iz Moravske“, dvospevi; slovanski plesi in z naslovom: „Furiante“, priobčeni češki narodni plesi, kakor tudi njegove češke spevoigre zaslužile po vsem muzikalnem svetu. Kakor v vseh Dvořakovih skladbah, tako veje tudi v omenjeni rapsodiji pravi slovanski značaj. Ritmus je v muziki to, kar so pri človeku udarci srčne žile, namreč če izraža skladatelj vesele misli, če hoče slikati z glasovi tužne občutke itd., mora to ritmično, to je, ali v mirnem ali pa živahnem gibanju glasov označiti. Kaj karakteristična je Dvořakova rapsodija, zlasti kar se tiče ritmične konstrukcije in briljantne instrumentacije, katera kaže, kako umetniško zna skladatelj v modernem slogu uglasbati. Pa tudi, kar se tiče melodike, se čujejo jako lepi motivi, kratko rečeno: s pravo slastjo poslušali so veščaki in neveščaki to veličastno kompozicijo.

C. kr. vojaška kapela svirala je to skladbo, če se ne motim, že pred pet leti pri neki besedi v naši čitalnici in že takrat smo imeli priliko jo pohvaliti. Tudi v nedeljskem koncertu svirala je, kakor navadno, jako precizno in natančno ter lepo eksekutirala vse oddelke obširne skladbe, za kar gre v prvi vrsti hvala gospodu ces. kr. kapelniku Nemravi.

Druga točka programa bil je Gerbičev mešani zbor: „Bučelar“, katerega so peli gojenci „Glasbene Matice“. To ljubko kompozicijo so gojenci že parkrat peli, kar se je tudi poznalo na tem, ker so ti „mali ljudje“ s takim pogumom popevali, kakor bi bili že davno vajeni javno nastopiti. Mnogobrojno število gojencev in njih sigurno pevanje iznenadilo je posebno one, kateri so imeli ta dan prvič priliko videti in slišati „Glasbene Matice“ učenke in učence. Veseliti mora vsacega rodoljuba, da naša slovanska mladina tako lepo napreduje.

Po tem nastopi operni pevec, gospod Fran Pogačnik, od občinstva takoj simpatično vsprejet. Vse je bilo radovedno in na licih se je poznalo ljudem, da se jim je zal mlad mož, predno je še začel peti, že prikupil. Ali ko je začel popevati, bila je sveta tihota po dvorani. Vsak je tiščal sapo k sebi, da bi ne motil sebe in drugih, da se ne presliši kak glas in najbolj pazno pa je morda poslušal njegov prvi učitelj v muziki, gospod prof. Anton Nedvěd, katerega lepo skladbo: „Predurmi“ si je pevec kot prvo nastopno točko izbral. Gosp. Pogačnik ima krasen polni glas in bil je izvrstno disponiran. Poje z gorkim čutom, vokalizuje izgledno in prednaša z dramatičnim patosom, ne da bi kazal ono afektovano guganje in gestikuliranje, katero sem opazoval že pri mnogih opernih pevcih, če so nastopili v koncertni dvorani. Kako nežno je popeval, kako milobno in čisto, ko srebro se čuje njegov „mezza voce“, če pa treba, povzdigne svoj glas tudi s tako krepostjo, da močno doni po dvorani. A. Jensenova pesen: „Dete spi“, je le za fino izvežbanega pevca, kakeršen je naš Pogačnik, ker navadni pevec bi ne mogel doseči ž njo efekta. Pogačnik je pa znal s finim okusom občinstvo ogreti za to kompozicijo. Občinstvo ni hotelo prej s frenetičnim rokopleskom in klicanjem nehati, dokler ni pevec dodal po vrhu še narodne pesni: „Vesolja dom“, katero je ganljivo popeval in pokazal, da tudi najprostejša narodna tudi v koncertni dvorani dopada, če jo poje pravi pevec. Gospod Pogačnik

poje zdaj tako, kakor more peti le mlad mož s zdravim, neutrujenim, umetniško izvežbanim grlom; zdaj sme drzno nastopati, povsodi dosegel bode gotovo sijajen uspeh. Žalostno pa je, da se prepusti tak izboren pevec inozemstvu, mesto da bi ga angažovali na Dunaji, kjer bi bil lahko s časom biser tamošnje opere. Pa doma malokateremu rožice cveto in tako moram tužnim srcem klicati mu: Z Bogom, srečno pribori v tujini slavo sebi in domovini tvojej, lovorov venec pa, katerega smo ti podaril kot mali znak naše hvaležnosti, ta venec naj ti bode dokaz, da te tvoja domovina že zdaj ceni kot izvrstnega sina svojega in naj te spominja na tvoj rojstni kraj, na tvoje rojake, da jih ne pozabiš in če ti bo mogoče, prav kmalu zopet razveseliš s tvojim prihodom in petjem. Živi!

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšujo številko našega lista zaplenilo je državno pravdnštvo zaradi uvodnega članka, v katerem se je dokazovala potreba, da bi pri nadsodiščih v Trstu in Gradci morala vsaj tretjina vseh svetnikov v govoru in pisavi biti zmožna slovanskega jezika. Konfiskacija zadela pa je tudi članek „Milan in Natalija“, akoravno je bil skoro doslovno posnet po Dunajskih listih. Današnja številka ima dve strani priloge.

— (Presvetli cesar) potrdil je izvolitev gosp. Petra Grasselli-ja županom Ljubljanskim.

— (Občine okrajnega glavarstva Ljubljanskega) bodo tudi slovesno praznovalle štiridesetletnico cesarjevo in so v tem oziru storile že celo vrsto sklepov. Jedna točka slavnostnega vsopreda je invalidska ustanova v znesku 1000 gld., ki se bode z Najvišjim dovoljenjem imenovala „Cesar Fran Josipovo invalidska ustanova“. Obresti, to je 42 gld., dobil boče dotični invalid na dan obletnice, a nihče več, nego jedenkrat.

— („Il Piccolo“) in drugi listi italijanski trosijo v svet lažnjive vesti o zdravstvenem stanju v Ljubljani. V našem stolnem mestu in po vsem Gorenjskem ni nobene epidemične bolezni in tudi o „trahomu“ ni niti duha nesluha več. Ker italijanski listi take vznemirjajoče vesti širijo le radi tega, da bi odvrčali ljudi, ki hodijo vsako leto v naše lepe kraje hladit se, bi pač ne bilo neumestno, ko bi mestni magistrat uporabljal v takih slučajih § 19. tisk. zak., zlasti časniku „Il Piccolo“ nasproti, ki je toli nesramen, da celo trdi, da je bil v Ljubljani že jeden slučaj kolere.

— (Zoper ponemčevanje slovanskih šol) sklenile so storiti potrebne korake razen že imenovanih občin še trg Podsreda in Gorjane v Kozjanskem okraji; nadalje občina velika Pirešica pri Celji glede šol v Galiciji in na Zgornji Ponikvi. Dotične uloge so že tudi te občine uležile pri deželnem šolskem svetu oziroma naučnem ministerstvu. — Slava in narodna zahvala tem vrlim občinam! Od mnogih drugih občin pričakujejo se jednaki koraki.

— (S spodnjega Štajerskega) se nam piše: „Slov. Narod“ poročal je pred kratkim časom, da je naučno ministerstvo odločilo, da krajni šolski sveti neso upravičeni ulagati rekurzov zoper naredbe deželnega šolskega sveta gledé notranje uredbe ljudskih šol. Mnogo krajnih šolskih svetov v Ptujskem okraji in, če se ne motimo, krajni šolski svet v Št. Jurji ob južni železnici uležili so namreč rekurz zoper naredbo deželnega šolskega sveta, s katero so se slovanske šole na spodnjem Štajerskem ponemčile. Ministerstvo je pa — kakor je iz te vesti razvidno — rekurze odbilo z utemeljenjem, da krajni šolski sveti neso upravičeni k rekurzu zoper deželni šolski svet. Upamo, da bodo dotični šolski sveti zoper to odločbo ministersko uležili koj pritožbo na državno sodišče, že zaradi tega, da se to principijelno vprašanje definitivno reši. Mej tem časom pa naj občinski zastopniki onih občin, ki so v dotične šole ušolane napravijo potrebne korake, da se konec stori nepostavnemu urivanju nemščine v slovanske šole. Občinski zastopi so, kakor je državno sodišče že mnogokrat spoznalo, za take rekurze in pritožbe brez vsakega vprašanja opravičeni.

— (Šentpeterska podružnica sv. Cirila in Metoda) imela bode svoj občni zbor v soboto dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer v pivarni (Bierhalle) na sv. Petra cesti. Vspored: 1. Nagovor. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev načelnštva. 5. Volitev odposlanca h glavni

skupščini. 6. Posamezni nasveti. K obilni udeležbi vabi načelnštvo.

— (Vabilo) na Sokolov zabavni večer v spomin dr. Lovru Tomanu dne 15. julija 1888 na vrtu čitalniškem. Vspored: 1. Koračnica. 2. Govor. 3. Delibes: „Le roi l'a dit“, ouverture. 4. Strauss: „Die Glückskinder“, valček. 5. Pavlis: Divertissement iz Smetanove opere „Hubička“. 6. Telovadba. 7. Robb: „Veni, vidi, vici“, polka française. 8. Scherenzel: „Melodijski venec iz slovenskih pesni“. 9. Helmesberger: „Rikiki“, polka mazurka. 10. Verdi: Ouverture k operi „Giovanna de Guzman“. 11. Telovadba. 12. Strauss: „Die Flattergeister“, valček. 13. Ipavec: „Domovina“, 14. Korel: „Na merend“, polka hitra. 15. Koračnica. Godbo, katera bode svirala tudi mej telovadbo, oskrbljuje popolna kapela c. kr. 17. polka (baron Kuhn). Ustopnina za ude prosti, neudje plačajo 30 kr. za osobo. Začetek ob 8, uri zvečer. — Z veseljem opazamo, da je to pot vsaj nekoliko ustrezno opravičeni želji, in da naše prošnje niso bile „glas upijočega v puščavi“, ker, kakor kaže vsopred, igrala bode slav. godba tri slovenske komade!

— (Razstava ženskih ročnih del) bode v soboto dne 14. t. m. od 9. ure zjutraj do 6. ure zvečer v drugem nadstropji tukajšnjega učiteljskega.

— (Birmovane) bo: Dne 23. t. m. v Belipeči (Fužinah), 24. t. m. na Dovjem, 25. t. m. na Koróški Beli, 26. t. m. v Zaspu, 27. t. m. v Gorjah, 28. t. m. v Koprivniku, 29. t. m. v Srednji Vasi, 30. t. m. v Lescu, 31. t. m. na Breznici, dne 1. avgusta v Begunjah.

— (Deželnozborska dopolnilna volitev) trgovinske in obrtne zbornice goriške razpisana je na 14. dan t. m.

— (Zrelostni izpit na tukajšnjem učiteljski delo) delalo je 13 pripravnikov, od kojih je 10 napravilo izpit z dobrim uspehom, 2 padla sta za 2 meseca, jeden pa za celo leto, in 2 pripravniki, kojih je jedna izpit napravila, a druga za jedno leto padla.

— (Na c. kr. gimnaziji v Rudolfovem) vršilo se bode upisovanje učencev v prvi gimn. razred 15. julija od 9. — 12 ure; vsprejemni izpiti pa v ponedeljek dne 16. julija.

— (Vesela bodočnost.) Kakor se čuje, podražil se bode s 1. dnem avgusta tabak. Dne 1. avgusta prične tudi novi davek na sladkor, dne 1. septembra zvišani davek na žganje. Uvod bil je storjen dne 1. junija, ko so se podražile smodke.

— (Nemška — oziroma nemškutarsska naobrazenost.) „Slovensko pevsko društvo“ s Ptuija je na Krško pod zavitkom, ki ima na čelu napis: „Slovensko pevsko društvo“ na Ptuiju, poslalo sekirice (note). Neki nemškutarški junak na pošti pa napiše nad besedo pevsko s svinčnikom „pesjo“ društvo. Krška pošta nam je potrdila uradno, da je že dobila zavitek s to surovo opazko. Mi dobro vemo, da na železnici nemajo časa misliti na take neotesanosti. Po tem tacem ni težko uganiti, kje so to napravili. Sicer pa bodedmo zoper tako surovo ravnanje poštnega osobja uložili pritožbo pri poštnem ravnateljstvu.

— (Kegljačka zaveza „Eдинost“) priredi v nedeljo dne 15. t. m. svoj redni letni izlet k Dobravskemu slapu na Jesenice. Udeleženci se odpeljejo z vlakom ob 6. uri 25 min. zjutraj do Lescu, ob 8. uri prihod v Lescu, kjer bode v Vuhrejevi gostili zajuterk. Ob 1/2 9 uri odhod iz Lescu peš čez Blejski most k Dobravskemu slapu, po ogledu slapa odhod čez Dobravo, Javornik in Savo na Jesenice, kjer bode v gostilni g. Šraja ob 2. uri skupni obed. Popoludne prosta zabava. Ob 7. uri 50 min. odhod v Ljubljano.

— (Iz Logateca) dne 10. julija 1888; Poseben vlak k cesarski slavnosti dne 22. julija t. l. od Št. Petra v Logatec. Južna železnica je ravnokar izvrševalnemu odboru na prošnjo naznanila, da se bode dne 22. julija t. l. tovrstnemu vlaku št. 133 priklopili vozovi II. in III. reda, ter v taistih pripeljaljo z Notranjskega v Logatec ljudstvo, ki se želi udeležiti slavnosti. Vožnina je jednaka poštnemu vlaku. Vlak odrine iz Št. Petra ob 5. uri 36 min. zjutraj, je ob 6. uri 2 min. v Prestranku, ob 6. uri 42 min. v Postojini, 7. uri 31 min. na Rakeku in ob 8. uri 39 min. v Logatecu — ravno prav, ko se slavnost ob 9. uri prične. Ako se iz Ljubljane oglasi veliko udeležencev, skrbeti bode tudi za posebni vlak od tam.

— (Knjige „Matica Hrvatske“) so dospale. So pa naslednje: 1. Kukci. Prirodopisne črtice. Napisao dr. Mišo Kišpatić. II. knj. Sa 88 slika. Vel. 8°, str. 245. 2. August Šenoa. Sabrane pripovedi. Izdaje M. H. Sv. VII. 8°, str. 283. 3. Taras Sevcenko. Pjesničke pripovedi. Sa slikom pesnika. 8°, str. 187. 4. Vatroslav Lisinski in njegova doba. Prilog za poviest hrvatskog preporoda. Napisao Franjo Ks. Kuhač. Sa slikom Vatroslava Lisinskoga. 8°, str. 201. 5. Ivan F. Gundulić. Dubravka. Pastirska igra u tri čini. S uvodom Franje Markovića 8°, str. 72. Dubrovniku u spomen tristogodišnjice Ivana F. Gundulića posvećuje Matica Hrvatska. 6. Pošurice. Pripoveda Josip Eugen Tomić. 8°, str. 229. 7. Wolfgang Goethe. Ifigenija na Tavridi. Igrokazu u pet čina. Preveo Vladislav Vežić, 8°, str. 100. 8. Tri pripovedi brez naslova. Napisao Ksaver Šandor-Gjalski. 8°, str. 102. 9. Rane i melem. Črtice iz života. Napisao Davorin Trstenjak. 8°, str. 137. Novopristopivši člani dobe še povrh 10. Rječnik hrvatsko-slovenski. — Ker letos knjig ne bo raznašal poseben sluga, naj blagovolé p. n. č. udje sami poslati ponje k poverjeništvu Matica Hrvatske, Florijanske ulice št. 26, (oziroma Rožne ulice št. 2). Prilože naj za razne troške vsled pravil Maticinih vsak po 20 novčičev. Članovina za 1888 se takoj vsprejme. Istotako nova naročila za zgornje knjige, dokler jik je kaj v zalogi. Dobivajo se tudi vse knjige v krasovezih po primeroma jako nizki ceni.

Anton Žlogar, poverjenik.

— (Predvčerajsnji mesečni semenj) ni bil dobro obiskan. Živine bilo je le 529 glav, in sicer 162 konj, 137 volov, 166 krav in 64 telet. Zaradi neugodnega vsemena je tudi kupcev malo bilo na semnji in še te je huda ploha kmalu razpršila.

— (V Idriji) bila je pretekli teden velika povodenj. Idrija narasla je tako močno, kakor že dolgo let ne. Izstopila je na več krajih, preplavila spodnje mestne dele in napravila velike škode. Ker je voda priplavila nad 2000 metrov lesa, bilo se je bati, da podere „grablje“ ki zapirajo dolino. V petek dopoludne je sreči voda začela upadati in opoludne ni bilo nobene nevarnosti več.

— (Iz Št. Petra na Notranjskem:) Izlet, katerega je nameravalo bralno društvo „Mir“ v Divaško jamo na 12. dan t. m. prirediti, se zaradi raznih uzrokov preloži na poznejši čas.

— (Vabilo) k slavnosti štiridesetletnega vladanja njegovega velečastva presvetlega cesarja Franca Jožefa I., katero priredi „Bralno društvo v Selu“ dne 15. julija 1888. Vspored: I. Večernice in za hvalna pesem v Selski cerkvi ob 4 uri. II. Beseda na R. Maitovem vrtu: 1. Godba. 2. Slavnostni govor. 3. Cesarjeva kantata — Hribar-Haydn; moški zbor z godbo. 4. Deklamacija: „Domovini“, S. Gregorčič. 5. „Naša zvezda“ — Vilhar; moški zbor. 6. Godba. 7. „Sam ne ve, kaj hoče“, gluma v jednem dejanji. 8. „Dalmatinski šajkaš“, * * * dvospev. 9. „Jadransko morje“. — Hajdrih; moški zbor. 10. Deklamacija: „Rabeljsko jezero. S Gregorčič. 11. „Naprej“ — Jenko; moški zbor z godbo. Beseda začne po blagoslovu ob 5. uri. III. Banket in prosta zabava z govori, petjem in godbo. Banket bode pod milim nebom. Pri neugodnem vremenu se slavnost preloži na naslednjo nedeljo. Ustopnina k besedi 20 kr., sedež 10 kr. Banket (s pol litrom vina) za osebo 1 gld. Kdor se misli banketa udeležiti, naj to blagovoljno naznani vsaj do 12. t. m. predsedniku „Bralnega društva v Selu“, g. Francetu Bavčarju. K obilnej udeležbi vabi vse rodoljube prav uljudno „Bralno društvo v Selu“.

— (Dolenjska posojilnica v Metliki) imela je od 1. januarja do 30. junija 1888 sledeči denarni promet: dohodkov 58 959 gld. 88 kr., izdatkov 47 011 gld. 23 kr.

— (V Borovnici) razpisana je druga, eventualno tudi tretja učiteljska služba. Plača 450 gld., oziroma 400 gld. Prošnje do 8. avgusta t. l.

— (Izjava) Vsem onim na Bledu in Bleški okolici, kateri mene dolžijo, da sem jaz, v 151. št. „Slovenskega Naroda“ dne 4. t. m. priobčeni dopis „z Bleda“ pisal, naznanjam javnim potom, da jaz omenjenega dopisa nisem pisal, tudi ne od koga drugega pisati pustil.

Na Bledu 8. julija 1888.

Rihard Schrey.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Solnograd 9. julija. Cesar se je iz Gasteina semkaj pripeljal. Nadvojvoda Ludovik

Viktor, namestniki in načelniki oblastev so ga vsprejeli, mnogobrojno občinstvo naudušeno pozdravljalo. Ogledal je razstavo in izrazil svojo zadovoljnost. Mej gromovitimi klici občinstva odpeljal se je v Klesheim, kjer je pri nadvojvodi Ludoviku Viktorju zajuterkoval in potem odpotoval v Ischl.

Wiesbaden 9. julija. Demetrijs se je odpeljal, ker ga kraljica Natalija ni pustila pred se.

Peterburg 9. julija. Povodom sestanka obeh vladarjev bodo velike vojaške slavnosti v Krasnem Selu in so se v ta namen odpotali tjakaj trije gardski polki. Povodom prihoda cesarja Viljema II. pozvan je ruski veleposlanik v Berlinu grof Pavl Šuvalov v Peterburg, kamor dojde dne 17. t. m. tudi minister Giers s svojega finskega letovišča.

Pariz 9. julija. Pri včerašnjem banketu v Remres imel Boulanger govor, v katerem je poudarjal potrebo, da se zjedini vsi Francozi v ta namen, da se razpusti zbornica in presnuje ustava republikli v blagor.

Beligrad 10. julija. Biskup Dimitrij odpotoval je na kraljev poziv z Dunaja in pride danes zvečer semkaj. Tožba za ločitev zakona se je sinodi predložila in se bode rešila kratkim potom. Princ Aleksander imel bi se danes odpeljati iz Wiesbadena, a doslej še ni poročil, da bi se bil odpeljal.

Veršeč 11. julija. Nedeljski vihar uničil vsa žita popolnoma. Mesto kaže žalostno lice opustošenja. Škoda ceni se na milijon goldinarjev. Delavce na polji močno poškodovala toča, ki padala debela, kakor golobje jajce. Tri osebe ubite.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

III. Gospod zbornični svetnik Jarnej Žitnik poroča, da je občina Stari Trg prosila za napravo brzojavne postaje. Odsek poudarja, da se je zbornica že l. 1877. izrekla za brzojavno postajo v Starem Trgu, katera bi bila imela ustrezati potrebam Loža in Starega Trga. Zbornica je tudi priporočala l. 1885. z ozirom na trgovinske, obrtne in prometne odnose, da se ustanovi brzojavna postaja v mestu Loži, pripoznavši nje potrebo. Sklicevala se je posebno na vas „Stari Trg“, katera je le 0.9 kilometrov oddaljena od Loža, a ne, kakor se trdi, dva kilometra. V Loži je c. kr. okrajno sodišče, c. kr. davčni urad, žandarska postaja in občinski urad Loški; v Starem Trgu je župniški urad in šola, in res je, da spada Lož v župnijo in šolo v Starem Trgu, kar pa ni posebne važnosti, ker je Lož, kakor zgoraj rečeno, le 0.9 kilometrov oddaljen od Starega Trga. Občina Stari Trg šteje 4349 duš, od katerih je 154 trgovcev in obrtnikov. Ti pa in vsi drugi trgovci bliže Starega Trga iz hrvaskih občin, takisto zasobniki, posluževali bi se brez sumnje brzojavne postaje v Starem Trgu, ker je Stari Trg bliže za 0.9 kilometrov, nego li brzojavna postaja v Loži. Postaje v Loži posluževalo bi se torej samo 43 trgovcev in obrtnikov Loških, c. kr. okrajno sodišče, c. kr. davčni urad, žandarska postaja in zasobniki Loški. Ali je promet tolik, da bi mogli biti postaji v Ložu in Starem Trgu, ni odseku znano. Ako pa bi radi premajhnih dohodkov morali jedno ali drugo postajo opustiti, izreka odsek že sedaj, da bode on vsekakor priporočal, da se pridrži brzojavna postaja v Loži.

Zategadel predlaga odsek:

„Zbornica naj se izjavi v zmislu tega poročila pri c. kr. poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu.“

Gospod zbornični svetnik Hren izreče se z ozirom na bližnjo brzojavna postajo v Loži proti temu, da se napravi brzojavna postaja v Starem Trgu.

Pri glasovanji sprejme se odsek predlog z večino glasov.

IV. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča o vprašanji c. kr. deželnega sodišča, ali je trgovina lesnega trgovca v Zadvoru, katero je zdaj prenesel v Godovič, tolika in taka, da je lesnega trgovca v zmislu članov 4. in 10. trgovinskega zakonika zmatrati za trgovca, in da ga je po takem upisati v trgovinski upisnik. Po ovedbah zbornice pripisana je rečenemu trgovcu v davčni občini Dobrunje dobitkovina v znesku 16 gld. 80 kr. ali potem zopet odpisana od l. tečaja 1888. leta. Trgovina ni bila tolika, da bi zanj mogla veljati določila, katera so v trgovskem zakoniku o trgovskih knjigah in o prokuri. Ker vrhu tega c. kr. okrajno glavarstvo Logaško do zdaj še ni javilo zbornici, da omenjeni trgovec v Godoviču obrtuje, misli odsek, da še v tem slučaju ne moremo govoriti o upisnosti, ker lesne trgovine, omenjene v deželno sodnjem dopisu, ni več. Odsek predlaga torej: Zbornica naj se

izjavi v zmislu tega poročila. — Prelog bil je vsprejet.

V. Gospod zbornični podpredsednik Mihael Pakič poroča a novem cenovniku Antona Müllerja javne tehtnice v Stobu. Odsek je o tej stvari že poročal ter predlagal nekatere premembe, katere je vsprejel Anton Müller. Te cene zmatra odsek za primerne: 1. za tehtanje goveje živine 10 kr.; 2. za tehtanje telet po 5 kr.; 3. za tehtanje prašiča 10 kr. Nadaljnih tarifov ne zmatra, da bi bili sestavljeni v zmislu § 15. zakona z dné 19. junija 1866, drž. zak. št. 85. Plača li kdo za prazen jednouprežni voz 5 kr. in za prazen dvouprežni voz 10 kr. ter za blago na vozu, in sicer od 100 kilogramov po 2 kr., bilo bi tehtanje nekoliko predrago za stranke in lastnik tehtnice dosegel bo manj dohodkov, nego bi jih res, ako bi določil manjši, okolščinam primernejši cenovnik. Tako bi bilo n. pr. vsekakor predrago tehtanje z apnom naloženega voza, ker bi od apna, katero bi morda tehtalo 20 meterskih centov, moral plačati 40 kr. in za prazen dvouprežni voz 10 kr., torej vkupe 50 kr. Čiste drugače bilo bi, ako bi se ustanovili ti-le cenovniki: za prazen, jednouprežni ali dvouprežni voz plača se 5 kr. in za naložen jednouprežni voz 10 kr., za naložen dvouprežni voz 20 kr. Ustanovimo li ta cenovnik, dobili bi od dvouprežnega z apnom naloženega voza, ako bi apno tehtalo tudi 20 meterskih centov, 25 kr., in za jednouprežen naložen voz 15 kr., in sicer za naložen voz 20 kr. in odnoso 10 kr., in za prazen voz 5 kr. Cenovnik 2 kr. od po 100 kilogramov blaga more ostati in ni nikakor predrago, toda rabiti ga je le tedaj, ako tehtamo blago brez voza. Odsek predlaga tedaj: Zbornica izreče naj se v tem zmislu. — Predlog se vsprejme. (Dalje prih.)

Posojilnica v Celji

imela je v prvem poluleti, t. j. od 1. januarja do 30. junija 1888 prometa: 1,195.355 gld. 86 kr., in sicer:

Prejemkov	gld.	kr.	Izdatkov	gld.	kr.
Vrtna posojila	29673	41	Dana posojila na novo	61784	85
Podaljšana posojila	371854	06	Podaljšana posojila (prolongirana)	371854	06
Uložene hranilne uloge	115239	15	Vzdignene hranilne uloge	103224	54
Prejete obresti za posojila	12254	81	Vzdignene obresti hranilnih ulog	1274	45
Pristojbine za upravne stroške	486	93	Upravni stroški	861	02
Deleži uloženi	1788	—	Izplačani deleži	328	—
Pristopnina	264	—	Izplačana dividenda	420	10
Doneski k specijalni rezervi	573	—	Reeskompt pri avstro-ogerski banki in iz- posojila zadruga	11500	—
Povrneni ekspenzar	348	77	Obresti za reeskompt in izposojila	394	70
Reeskompt pri avstro-ogerski banki in iz- posojila	4000	—	V poštno hranilnico se uložijo	31163	36
Iz poštne hranilnice	27874	82	Pri drugih denarnih zavodih (hranilnicah) se uložijo	13000	—
Obresti od tega	43	07	Za inventar	27	25
Naloženi denar pri drugih denarnih zavodih	11000	—	Za ekspenzar	172	11
Obresti od tega	190	85	Povrneni obresti	17	—
Za prodane vrednostne listine	15600	—	Povrneni ustopnina	2	—
Obresti od teh	268	80	Nagrade	576	09
Razni prejemki	7	—	Za dobre namene se izplača	100	—
Gotovine 1. januarja 1888	6211	26	Neposredne pristojbine pro 1887	309	20
			Davek pro 1888	55	91
			Prehodni zneski	51	—
			Razni izdatki	35	—
			Gotovine 30. junija 1888	527	29
	597677	93		597677	93

Stanje 30. junija 1888:

Posojila, dana 1443 zadružnikom gld. 433.638-9
Gotovine, in sicer:
pri poštne hranilnici gld. 4067-20
v hranilnicah " 7010-—
v blagajni " 527-29
Vkup gotovine " 11.604-49

Deležev od 1542 udov gld. 23.565-—
Hranilnih ulog " 397.968-33
Izposojil in reeskompt " —

Rezervni fond z dne 30. junija 1888 znaša: gld. 21.059-68.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slasti do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (13-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—157)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 7. julija.

Na Dunaji: 61, 70, 84, 90, 5.
V Gradci: 15, 44, 1, 45, 70.

Tujci:

9. julija.

Pri **Malič**: Zankl, Leitmaier, Lazarfi iz Grada. — Theimer, Durauer z Dunaja. — Lukavc iz Trebinja. — J. Grohs iz Budimpešte. — Herzog, Horovic z Dunaja. — Müller z Monokavega. — Haut z Dunaja. — Schilp z Dunaja.

Pri **Stonu**: Lenček z Dunaja. — Batelheim iz Velike Kaniže. — Thalhamer iz Celovca. — Bradaška iz Grada. — Loser iz Toplice. — Weckhe, H. Habe z Dunaja. — Ambrosini iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. julija	7. zjutraj	735.5 mm.	15.0° C	sl. jz.	obl.	12.00mm.
	2. popol.	735.6 mm.	16.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	736.2 mm.	14.6° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 15.2°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 11. julija t. i.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.10	—	gld. 81.05
Srebrna renta	82.10	—	82.40
Zlata renta	112.40	—	112.45
5% marcna renta	96.60	—	96.55
Akcije narodne banke	876. —	—	878. —
Kreditne akcije	308.70	—	310.50
London	124.95	—	124.95
Srebro	—	—	—
Napol.	9.90 1/2	—	9.90
C. kr. cekini	5.91	—	5.90
Nemške marke	61.22 1/2	—	61.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165	75
Ogerska zlata renta 4%	101	—	55
Ogerska papirna renta 5%	89	—	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	184	75
Rudolfove srečke	10	21	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	225	—	75

Tužnega srca javljamo žalostno vest, da je soprog, oče, oziroma brat, tast in ded, gospod

ANDREJ VERBIČ,

posestnik,

po kratkej in mučnej bolezni, v 66. letu svoje starosti, dné 10. julija ob 3. uri popoldne, mirno v Gospodu zaspal.

Telo predragega pokojnega bode v petek ob 8. uri dopoldne v hiši blagoslovljeno in na pokopališče sv. Pavla preneseno.

Priporočamo dragega ranjcega v blag spomin in molitev.

Na Vrhniki, dne 10. julija 1888.

Marija Verbič, rojena Zonta, soprega.

Lovro, Frane, Andrej, Ivan, Josip, sinovi.

Marija Suhadolnik, rojena Verbič, hči.

Frane, Ivan, brata.

Jera, omožena **Simon**, sestra.

Marija Verbič, rojena Robič, sinova.

Frane Suhadolnik, zet.

Vladimir, Leon, Mimi, Olga in Danica Verbič — **Frane, Fani, Ana, Antonija in Amalija Suhadolnik**, unuki. (489)

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za **salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja** i. t. d.

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440—6)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Pravým pokladem

pro nešťastné oběti sebeprzněni (onanie) a tajných prostopášnosti jest výtečné dílo:

Dra Retau-a

Sebeochrana.

České vydání po 80tém vydání německém. S 27 vyobrazeními. Cena 2 zl. r. m. Čti je každý, kdo trpí strašnými následky této nepravosti, upřímná poučení jeho zachraňuje co rok na tisíce ne mocných od nedovratné smrti. Lze je dostati u nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R. F. Biercy“ v Lipsku (Sasko), Neumarkt 34., jakož i v každém knihkupectví. (397—7)

Oznanilo.

Opominja se, da se imajo direktni davki pri mestni davkarji v Ljubljani po obstoječih določilih uplačevati v naslednjih obrokih, in sicer:

1. zemljiški in hišno-razredni davek v 12 mesečnih obrokih, to je koncem vsacega meseca;

2. davek od hišne najemščine in 5% davek od davka proste najemščine v četrletnih obrokih naprej, in sicer dne 1. februarja, 1. maja, 1. julija in 1. oktobra vsacega leta;

3. obrtniški (pridobninski) davek v poluletnih obrokih naprej dne 1. januarja in 1. julija vsacega leta;

4. prihodninski davek v četrletnih obrokih koncem marca, koncem junija, koncem septembra in koncem decembra vsacega leta.

Po preteklem plačilnem obroku se bodo zastale vsote, in ako davek za celo leto vsake davčne vrste več ko 50 gld. znaša, tudi postavne obresti eksekutivno izterjale. (476—1)

Mestni magistrat Ljubljanski.

Kočevsko

okrajno glavarstvo.

Zemljepisno-zgodovinski spis.

Spisala

Št. Tomšič in Fr. Ivano.

Ta res hvalevredna knjiga dobiti je pri gospodu **Antonu Lapajnetu**, učitelju v Ribnici, in v **Narodni Tiskarni** v Ljubljani po 55 kr., s pošto 5 kr. več.

Dva trgovska pomočnika

želita svoji mesti premeniti na Gorenjsko ali na Notranjsko. — Oba sta izurjena v trgovini sploh, jeden je tudi v železnini dobro izurjen. (482—1)

Imeni pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Umetne

(152—37)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hrudeckega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

500 mark v zlatu.

če **Grollich-ova obrazna orème** (Crème Grollich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrc, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinske čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima **J. Grollich** v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo **Ed. Mahr**, parfumer. (741—19)

Pri učiteljski
velika afriška
MENAŽERIJA.
Odpri od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.
Ob 8. uri zvečer: (477-1)
Predstava in krmljenje.

**Dr. Friderik Lengiel-ov
Brezov balzam.**

Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim pomočjem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.
Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.
Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odsirani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedee in druge nesnažnosti na polti. — Cena vreč z navodom vred gld. 1.50.
Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-j, lekarji. (745-18)

**Poezije
SIMONA GREGORČIČA.**

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.
Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439-10)
FRAN DEŽMAN,
knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Debelost, medlost se po novejši metodi gotovo odpravi. Vse kožne bolezni, kot grinte, žoltina, ogrci, pege, rdeče nosove in roke, bolezni las se radikalno ozdravijo. Pike od osepne in kocine po obrazu se za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vprašanju daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo se pismeno, če se vse obširno poroči in se priloži marka za odpis v pismu z naslovom: (346-9)
„Hygiea-Officin“ Breslau II.

VIZITNICE

priloga
„Narodna Tiskarna“
po nizke ceni.

Pivo v steklenicah

(449-5) prodaja
BIERMAIER v Ljubljani.

Jedini slovenski ilustrirani saljivi list.

ROGAČ

izhaja po dvakrat na mesec

ter stoji (478-1)

3 gld. 20 kr. celo leto,
1 gld. 60 kr. pol leta.

Uredništvo in upravnštvo v Narodni Tiskarni.

**Zavod za pohištvo in dekoracije
Frana Doberlet-a**

Franciškanske ulice št. 14 — Ljubljana — Dunajska cesta h. št. 8

priloga svojo jako bogato zalogo

oprav za spalnice, jedilnice in salone,

— pohištva vsake vrste, —

od najpreprostejšega in najcenejšega do najfinejšega. — Velika zaloga obojev, rouleaux, okenskih karniš, zastorov, preprog in snovi za hišno opravo.

Oprava za cela stanovanja, hotele, kopelji, gostilnice, kavarne.

Priproste in razkošne

ženitovanjske bale, — solidno in ceno izdelane.

Vsakovrstne dekoracije.

Jaz prodajam pod jamstvom le dobro brezhibno blago po jako nizkih cenah, — po sporazumljenji tudi **proti obročnim plačilom** — in priporočam torej svoj zavod vsem, zlasti pa velečastitim gospodom duhovnikom za izdelavo dekoracij za cerkvene namene. (353-8)

Z velespoštovanjem **Fran Doberlet.**

**Najboljši in najpripravnější način hranjevanja
je gotovo
zavarovanje življenja.**

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno pa onim**, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233-31)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Štev. 8513 ex 1888.

Razglasilo.

Po §. 60 zakona o sladornem davku z 20. junija 1888. l. (drž. zak. št. 97) je **vsakdo**, ki bode v 1. dan avgusta 1888 imel zalogo davku podvrženih sladornih izdelkov, to je pšnega sladorja ali kakeršnega koli sladorja jednake vrste (trsnega sladorja) vsakeršne čistosti, izimši jedino le za človeški užitek neraben sirup, več nego 100 kilogramov, dolžan v treh dneh po 1. avgustu, t. j. do **3. avgusta 1888. l.** omenjenih izdelkov čisto težo, kakor tudi kraj in prostore, kjer so hranjeni, **pismeno** naznaniti dotičnemu c. kr. finančne straže oddelku ali pa pristojnemu c. kr. glavnemu davčnemu, oziroma davčnemu uradu.

Davka od takratne zaloge sladorja pa njega lastniku ne bode treba odrajtati.

To zakonito določilo se daje na obče znanje s pristavkom, da se bode vsakdo, ki bi opustil ali toli napačno napravil propisano naznanilo, da bi iznašal razloček med naznanjeno in resnično množino sladorja, ki ga ima v zalogi, več nego 5 odstotkov, kaznjeval z 11 gld. za vsakih 100 kilogramov nenaznanjega, oziroma tiste množine sladorja, za kolikor bi bilo naznanilo pogrešno.

Golice (tiskovine) za omenjena naznanila dobivale se bodo od 30. julija 1888. l. naprej pri vseh c. kr. glavnih davčnih uradih in davčnih uradih na Kranjskem proti povračilu stroškov za papir in tisek.

C. kr. finančno ravnateljstvo za Kranjsko,
v Ljubljani, dne 9. julija 1888.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Z. 8513 ex 1888.

Kundmachung.

Nach §. 60 des Zuckersteuergesetzes vom 20. Juni 1888 (R.-G.-Bl. Nr. 97) ist **Jederman**, der am 1. August 1888 einen Vorrath an steuerbaren Zuckererzeugnissen, d. i. an Rübenzucker oder irgend einem Zucker von gleicher Art (Rohrzucker) in jedem Zustande der Reinheit mit alleiniger Ausnahme von zum menschlichen Genusse nicht geeigneten Syrup, von mehr als 100 Kilogramme besitzt, verpflichtet, das Nettogewicht sowie den Ort und die Räume der Aufbewahrung derselben binnen drei Tagen vom 1. August 1888 an gerechnet, also bis **3. August 1888** bei der betreffenden k. k. Finanzwach-Abtheilung oder dem zuständigen k. k. Hauptsteueramte oder Steueramte **schriftlich** anzumelden.

Eine Versteuerung dieser Vorräthe von Seite der Besitzer hat jedoch nicht platzzugreifen.

Diese gesetzliche Bestimmung wird hiemit mit dem Beifügen öffentlich verlautbart, dass die Unterlassung der vorgeschriebenen Anmeldung sowie Unrichtigkeiten derselben, welche mehr als 5 Procent betragen, mit 11 fl. für je 100 Kilogramme der nicht angemeldeten, beziehungsweise derjenigen Zuckermenge, um welche die Anmeldung von dem Zuckervorrathe abweicht, bestraft werden.

Blanquette zu den Vorrathsanmeldungen werden vom 30. Juli 1888 angefangen bei sämtlichen k. k. Hauptsteuerämtern und Steuerämtern in Krain gegen Ersatz der Gestehungskosten erhältlich sein.

Von der k. k. Finanzdirection für Krain,

Laibach, am 9. Juli 1888.

(481-1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.